

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **315** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **19 ທັນວາ 2017**

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 066/ສພຊ, ລົງວັນທີ 09 ພະຈິກ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 030/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 06 ທັນວາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.
- ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **066** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **09/11/17**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 9 ພະຈິກ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 34 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 9 ພະຈິກ 2017

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວມີຄຸນນະພາບ ແລະ ດຳເນີນຢ່າງເປັນ ປົກກະຕິ ແນໃສ່ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນການເກີດ, ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່, ຫຼຸດຜ່ອນການເຈັບເປັນ, ການເສຍຊີ ວິດຂອງຄົນ ຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງ ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະ ກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ພະຍາດທີ່ເກີດຈາກເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ພິດຂອງເຊື້ອພະຍາດ ຊຶ່ງສາມາດແພ່, ຕິດແປດ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຈາກຄົນສູ່ຄົນ, ສັດສູ່ຄົນ ແລະ ຈາກພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ.

ການກັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດ ໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ທາງດ້ານຊີວະພາບທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອຕ້ານການເກີດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ການຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສາທາລະນະສຸກຢ່າງທັນການ ເຂົ້າໃນການ ສະກັດກັ້ນພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ແຜ່ລາມ ແລະ ລະບາດ ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນປັດໄຈສ່ຽງ, ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຄວາມອັນຕະລາຍກ້າວໄປເຖິງການລົບລ້າງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ຈຸລະຊີບທີ່ພາໃຫ້ເກີດພະຍາດໃນຄົນໄດ້ ເຊື້ອພະຍາດດັ່ງກ່າວ ປະກອບ ດ້ວຍ ຈຸລິນຊີ, ຈຸລະໂລກ, ເຊື້ອເຫັດ ແລະ ເຊື້ອກາຝາກ;
2. ການລະບາດ ໝາຍເຖິງ ການແຜ່ລາມຂອງພະຍາດໃດໜຶ່ງຢ່າງໄວວາ ໃນຊຸມຊົນ ຫຼື ເຂດພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ;

3. ພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ຄົນ, ສັດ, ແມງໄມ້, ນ້ຳ, ອາກາດ, ອາຫານ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງອື່ນ ທີ່ສາມາດນຳເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ໃສ່ຄົນ ແລະ ສັດ;
4. ມາດຕະການສຸຂະນາໄມ ໝາຍເຖິງ ການທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ເປັນຕົ້ນ ການອະນາໄມ ສ່ວນບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ການຢູ່, ການນຸ່ງຫົ່ມ, ການກິນ, ການດື່ມ;
5. ອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາຮ່າງກາຍໃຫ້ສະອາດ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເຈັບເປັນ, ການເກີດຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດ;
6. ການແພ່ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ໄລຍະເວລາທີ່ເຊື້ອພະຍາດສາມາດແຜ່ຈາກຄົນ ຫຼື ສັດ ທີ່ມີເຊື້ອພະຍາດ ໄປຍັງຄົນອື່ນໄດ້ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ;
7. ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງ ເຂດໃດໜຶ່ງ ທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂດທີ່ມີການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫຼື ເຂດຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ພະຍາດເຂົ້າໄປ ແລະ ແຜ່ລາມອອກສູ່ວົງກວ້າງ;
8. ການຂ້າເຊື້ອ ຫຼື ອະເຊື້ອ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານການແພດ ເປັນຕົ້ນ ການອົບດ້ວຍເຕົາ, ຕົ້ມ, ຈຸດທຳລາຍ, ດ້ວຍແສງ, ລ້າງດ້ວຍຢາຂ້າເຊື້ອ;
9. ມາດຕະການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນຂັ້ນຕອນ, ວິທີການ ຕາມຫຼັກວິຊາການ ເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການເກີດ ຫຼື ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
10. ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພດ້ານຊີວະພາບ ໝາຍເຖິງ ການປ້ອງກັນສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກການສຳຜັດກັບເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ສານພິດຕ່າງໆ ໃນການປະຕິບັດງານ;
11. ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານຊີວະພາບ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ສານພິດສູນຫາຍ ຫຼື ແຜ່ກະຈາຍອອກສູ່ພາຍນອກ;
12. ເຂດຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ທີ່ມີການຄວບຄຸມ ການເກີດ ຫຼື ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
13. ການກວດກາ ແລະ ສືບຄົ້ນ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການຊອກຫາສາເຫດ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເຊື້ອພະຍາດ;
14. ຫ້ອງສະເພາະ ໝາຍເຖິງ ບ່ອນໃດໜຶ່ງ ທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສາທາລະນະສຸກ ກຳນົດໃຫ້ເປັນບ່ອນແຍກປ່ຽວ ຫຼື ກັກກັນຄົນທີ່ສົງໄສ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ໃດໜຶ່ງ;
15. ກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງ ກຸ່ມຄົນທີ່ອາໄສ ຫຼື ເດີນທາງເຂົ້າ-ອອກ ສະຖານທີ່ ທີ່ມີການເກີດ ຫຼື ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
16. ການເຝົ້າລະວັງຕາມຕົວຊີ້ວັດ ໝາຍເຖິງ ການເຝົ້າລະວັງແບບປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງໂດຍການເກັບກຳ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
17. ການເຝົ້າລະວັງຕາມເຫດການ ໝາຍເຖິງ ທຸກເຫດການຜິດປົກກະຕິທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ກໍລະນີສົງໄສການເກີດ ແລະ ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
18. ເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ໝາຍເຖິງ ການລະບາດຂະໜາດໃຫຍ່ ຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ຊະນິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ຫຼື ບໍ່ເຄີຍກວດພົບເຫັນມາກ່ອນ ແລະ ແຜ່ລາມໄວ ຊຶ່ງມີການຢັ້ງຢືນຈາກຫ້ອງວິເຄາະ, ການຢັ້ງຢືນທາງດ້ານລະບາດວິທະຍາ ເປັນຕົ້ນ ການກວດພົບເຊື້ອພະຍາດ, ອັດຕາການເຈັບເປັນ ແລະ ເສຍຊີວິດເກີນຫ້າສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມກັງວົນໃຫ້ແກ່ມວນມະນຸດໃນພາກພື້ນ ແລະ ໂລກ;

19. ການຕິດແປດ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດໃນການຕິດຕໍ່ ບໍ່ວ່າໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຂອງເຊື້ອພະຍາດ ລະຫວ່າງຄົນຕໍ່ຄົນ ຫຼື ຈາກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໄປຫາຄົນ;

20. ວິທີການດ້ານການແພດ ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ດ້ານວິຊາການແພດ ເພື່ອກັນ, ຊອກຄົ້ນ, ບິ່ງມະຕິ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຕິດແປດ ແລະ ແພ່ລາມອອກສູ່ວົງກວ້າງ;

21. ນໍ້າຂັບລັງ ໝາຍເຖິງ ສານທີ່ເປັນຂອງແຫຼວ ທີ່ຮ່າງກາຍສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ສົ່ງອອກອອກຮ່າງກາຍ ຕາມອະ ໄວຍະວະຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ນໍ້າມຸກ, ນໍ້າລາຍ, ປັດສະວະ, ຂີ້ກະເທົ່, ນໍ້າໜອງຈາກການອັກເສບ, ນໍ້າເມືອກຕ່າງໆ;

22. ຈັນຍາບັນ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະຖານຄວບຄຸມການປະພຶດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບ ຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

23. ຈັນຍາທຳ ໝາຍເຖິງ ການເຄົາລົບ ແລະ ການປະຕິບັດຈັນຍາບັນຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 4 ລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່

ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ສາມ ລະດັບ ຄື ລະດັບ ກ, ລະດັບ ຂ ແລະ ລະດັບ ຄ ດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບ ກ ແມ່ນ ພະຍາດຕິດຕໍ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສາມາດຕິດແປດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກສູ່ວົງກວ້າງໄດ້ ໄວ ລະຫວ່າງຄົນຕໍ່ຄົນ ຈາກການສຳຜັດໂດຍກົງ ຫຼື ນໍ້າຂັບລັງຂອງຄົນເຈັບທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດ, ຈາກການສຳຜັດກັບ ສັດທີ່ຕິດເຊື້ອ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີການເສຍຊີວິດສູງ ໂດຍສະເພາະເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ເປັນຕົ້ນ ພະຍາດອີ ໂບລາ (Ebola), ພະຍາດຊາສ (SARS), ພະຍາດເມີດ (MERS), ພະຍາດເບີຍລ່ອຍ (Polio), ພະຍາດອະຫິວາ (Cholera) ລວມທັງພະຍາດຕິດແປດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່, ບໍ່ຮູ້ສາເຫດ ແລະ ອື່ນໆ;

2. ລະດັບ ຂ ແມ່ນ ພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງ ຫຼຸດຈາກລະດັບ ກ, ສາມາດແພ່ເຊື້ອໄດ້ໄວໂດຍ ການຮ່ວມເພດກັບຜູ້ຕິດເຊື້ອ, ທາງເລືອດ, ດ້ວຍການກັດຕອດຂອງບຸງ, ດ້ວຍການສູບດິມຈາກການໄອ, ຈາມ ແລະ ເສຍຊີວິດໄດ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການບິ່ງມະຕິ, ປິ່ນປົວແຕ່ຫົວທີ ແລະ ຫັນການ ເປັນຕົ້ນ ໄຂ້ຍຸງລາຍ (Dengue fever), ໄຂ້ຫວັດ (Influenza), ວັນນະໂລກປອດ (Pulmonary tuberculosis), ເອດສ (HIV/AIDS) ລວມທັງ ພະຍາດຕິດແປດອື່ນ;

3. ລະດັບ ຄ ແມ່ນ ພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ບໍ່ຮຸນແຮງ ແລະ ບໍ່ສາມາດແພ່ເຊື້ອໄດ້ໄວ, ສ່ວນຫຼາຍເປັນພະຍາດທີ່ ຊຳເຮື້ອ ເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດອະນາໄມສາມສະອາດ ເປັນຕົ້ນ ພະຍາດແມ່ທ້ອງ (Parasite), ເຊື້ອລາ (Candida Albicans disease), ພະຍາດໃບໄມ້ໃນຕັບ (Fascioliasis), ພະຍາດຫຼວງ (leprosy) ແລະ ພະຍາດຊຶມເຊື້ອອື່ນ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງ ຂອງພະຍາດ ຕິດຕໍ່ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລ້ວປະກາດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ຮັບຮູ້.

ມາດຕາ 5 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ລັດ ຖືເອົາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນບຸລິມະສິດ ດ້ວຍການສະໜອງງົບປະມານ, ຈັດ ສັນງົບປະມານສຸກເສີນ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ເຕັກນິກ ທີ່ທັນສະໄໝ, ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ບຸກ ຄະລາກອນ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ລັດ ໃຫ້ຄວາມຮູ້, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຊຸກຍູ້, ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ, ໂຄສະນາ, ຂະຫຍາຍວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ພັດທະນາລະບົບສາທາລະນະສຸກໃຫ້ທົ່ວເຖິງ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ປຸກລະດົມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດ ຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 6 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ບຸກຄະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ດ້ານສາທາລະນະສຸກ;
2. ຖືເອົາການກັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນວຽກຕົ້ນຕໍ ແລະ ການຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນວຽກສຳຄັນ;
3. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ແລະ ວິທີການດ້ານການແພດ ໃນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມໂປ່ງໃສ, ບຸກຄົນ, ສະເໝີພາບ ແລະ ທັນການ;
4. ຮັບປະກັນການປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອໃຫ້ເປັນພັນທະຂອງສັງຄົມ;
5. ສອດຄ່ອງກັບ ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 7 ສິດ, ພັນທະ ຂອງພົນລະເມືອງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຊຸມຊົນ ຕໍ່ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ເພດ, ໄວ, ຊົນເຜົ່າ, ເຊື້ອຊາດ, ສາສະໜາ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ລ້ວນແຕ່ມີສິດໄດ້ຮັບ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ມີພັນທະ ຮັກສາສຸຂະພາບຕົນເອງ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືເປັນເຈົ້າການ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ປຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ, ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫຼືກວ່າງພຶດຕິດກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ປັດໄຈທີ່ພາໃຫ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ຮ່ວມມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການ ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ພ້ອມທັງສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ເບິ່ງແຍງຜູ້ຕິດເຊື້ອ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 8 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 9 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ, ສຳມະນາ, ຫັດສະນະສຶກສາ ແລະ ຍົກລະດັບ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຂະຫຍາຍຕົວ, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຫັນສະໄໝ, ປະຕິບັດ ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ໝວດທີ 1

ວຽກງານກັນພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 10 ວຽກງານກັນພະຍາດຕິດຕໍ່

ວຽກງານກັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຝົ້າລະວັງ;
2. ການລາຍງານ;
3. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ;
4. ການຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່ ແຕ່ຫົວທີ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ;
5. ການວິເຄາະພະຍາດຕິດຕໍ່;
6. ການໃຫ້ສຸຂະສຶກສາ;
7. ການຮັກສາອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ການຢັ້ງຢືນການກວດພົບພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 11 ການເຝົ້າລະວັງ

ການເຝົ້າລະວັງ ແມ່ນ ການຕິດຕາມ, ເກັບກຳ ແລະ ການວິເຄາະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ຢ່າງເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແລະ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອດຳເນີນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ທັນການ ກ່ອນເກີດການລະບາດ.

ໃນການເຝົ້າລະວັງ ຫາກພົບເຫັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ລະດັບ ກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ມາດຕາ 4 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຫ້ອງວິເຄາະແລ້ວ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານພາຍໃນ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ. ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ຈາກສັດສູ່ຄົນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາຍໃນ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການເຝົ້າລະວັງພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ສອງຮູບແບບ ຄື ການເຝົ້າລະວັງຕາມຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ການເຝົ້າລະວັງຕາມ ເຫດການ.

ມາດຕາ 12 ການລາຍງານ

ການລາຍງານ ແມ່ນ ການແຈ້ງສະພາບກ່ຽວກັບການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່ ຈາກການເຝົ້າລະວັງ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການລາຍງານ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຜູ້ປະກອບການ, ການຈັດຕັ້ງ ເມື່ອສົງໄສ ຫຼື ພົບເຫັນ ການເກີດ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ພາຍໃນຄອບຄົວ, ບ້ານ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງລາຍງານດ່ວນ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ບ່ອນໃກ້ທີ່ສຸດ;

2. ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເມື່ອສົງໄສ ຫຼື ພົບເຫັນການເກີດ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕ້ອງລາຍງານປະຈຳອາທິດໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີສົງໄສມີການລະບາດ ໃຫ້ລາຍງານດ່ວນ.

ພາຍຫຼັງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ຮັບການລາຍງານແລ້ວ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ລົງຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ສືບຄົ້ນຢ່າງຮີບດ່ວນ ເພື່ອຊອກຫາສາເຫດ ແລະ ປະເມີນສະພາບການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 13 ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນ ຂະບວນການເກັບກຳ, ສັງລວມ, ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ຕີລາຄາ ລະດັບຄວາມສ່ຽງຂອງການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ນຳໃຊ້ຫຼັກການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ທັນການ.

ມາດຕາ 14 ການຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່ ແຕ່ຫົວທີ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ

ການຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່ ແຕ່ຫົວທີ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ລະບົບຕາໜ່າງ, ກິນໄກ ແລະ ເງື່ອນໄຂຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫຼື ສິ່ງອັນຕະລາຍ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ວ່ອງໄວ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນໄພອັນຕະລາຍທີ່ເກີດ ຫຼື ຈະເກີດຂຶ້ນ ຢ່າງທັນການ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ລະບົບການຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່ ແຕ່ຫົວທີ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຮັບປະກັນທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ສັງການ, ຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່, ກຳນົດກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ວິເຄາະ, ຝຶກອົບຮົມ, ລາຍງານ ແລະ ປິ່ນປົວ ໃຫ້ທັນການ.

ມາດຕາ 15 ການວິເຄາະພະຍາດຕິດຕໍ່

ການວິເຄາະພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ວິທີການທາງດ້ານວິທະຍາສາດການແພດ ເພື່ອກວດຫາເຊື້ອ ແລະ ບົ່ງມະຕິພະຍາດໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ແລະ ທັນການ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນເຈົ້າການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ອຸປະກອນ, ເຕັກນິກ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສຳລັບການວິເຄາະໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ ເພື່ອເປັນຫ້ອງວິເຄາະອ້າງອີງແຫ່ງ ຊາດ ແລະ ຮັບຮູ້ ຫຼື ຖືເອົາຫ້ອງວິເຄາະໃດໜຶ່ງ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນເປັນຫ້ອງວິເຄາະອ້າງອີງ.

ມາດຕາ 16 ການໃຫ້ສຸຂະສຶກສາ

ການໃຫ້ສຸຂະສຶກສາ ແມ່ນ ການໂຄສະນາໃຫ້ຄວາມຮູ້, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການບໍລິໂພກອາຫານ ທີ່ ມີຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການ, ຕົ້ມນ້ຳສະອາດ ແລະ ປອດໄພ, ໃຊ້ນ້ຳສະອາດ, ອະນາໄມ ສ່ວນບຸກຄົນ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພະຍາດຕິດຕໍ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພັດທະນາ ເຄື່ອງມື, ຄຸ້ມແນະນຳ ແລະ ຫຼັກສູດ ພ້ອມທັງດຳເນີນການສົ່ງເສີມວຽກງານສຸຂະສຶກສາ ໂດຍໂຄສະນາຜ່ານພາຫະນະ ສົ່ງມວນຊົນ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 17 ການຮັກສາອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ

ການຮັກສາອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ການເຮັດຄວາມສະອາດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ອາດເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ສັງຄົມ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃຫ້ຖືກວິທີ ແລະ ບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ, ຮັກສາອະນາ ໄມແຫຼ່ງນ້ຳ, ຖະໜົນ, ຮ່ອງນ້ຳ, ຫ້ອງນ້ຳ ຫຼື ວິດຖ່າຍ, ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ອາດເປັນແຫຼ່ງ ກຳເນີດຂອງເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 18 ການຍັ້ງຢືນການກວດພົບພະຍາດຕິດຕໍ່

ການຍັ້ງຢືນການກວດພົບພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການຮັບຮູ້ການກວດພົບເຊື້ອພະຍາດ ທີ່ເປັນສາເຫດ ຂອງ ການເກີດພະຍາດຈາກຫ້ອງວິເຄາະ ທີ່ຮັບຮູ້ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງຍັ້ງຢືນການກວດພົບເຊື້ອພະຍາດ ຢ່າງເປັນທາງການ ພ້ອມທັງສະໜອງ ຢາ, ເຄມີ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ແລະ ວັກຊີນໃຫ້ພຽງພໍ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຫັນການ.

**ໝວດທີ 2
ວຽກງານຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່**

ມາດຕາ 19 ວຽກງານຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ວຽກງານຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຝົ້າລະວັງປະຈຳວັນ;
2. ການລາຍງານປະຈຳວັນ;
3. ການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດ ການເກີດ ແລະ ການລະບາດ;
4. ການຍັ້ງຢືນການເກີດລະບາດພະຍາດຕິດຕໍ່;

5. ການປະເມີນຜົນກະທົບ;
6. ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ;
7. ການປະກາດ ແລະ ການຍົກເລີກເຂດການລະບາດ;
8. ການປະຕິບັດງານເຫດສຸກເສີນດ້ານສາທາລະນະສຸກ;
9. ການຄວບຄຸມການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ຮ້າຍແຮງ;
10. ການກັກກັນຢູ່ດ່ານ;
11. ການແຍກປ່ຽວ;
12. ການຄຸ້ມຄອງກໍລະນີສົງໄສນໍາເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ຄົນເຈັບ;
13. ການສື່ສານເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ;
14. ການໂຕ້ຕອບຕໍ່ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
15. ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ.

ມາດຕາ 20 ການເຝົ້າລະວັງປະຈຳວັນ

ການເຝົ້າລະວັງປະຈຳວັນ ແມ່ນ ການຕິດຕາມ, ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ວິເຄາະ ແລະ ແປ ຫຼື ອະທິບາຍຜົນຂອງການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ເປັນຕົ້ນ ອາການຂອງຄົນເຈັບ, ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງຂອງ ຈຳນວນຄົນເຈັບ ຫຼື ຈຳນວນຜູ້ເສຍຊີວິດ ໃນໄລຍະທີ່ມີການເກີດລະບາດ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ຢ່າງເປັນລະບົບພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນການຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 21 ການລາຍງານປະຈຳວັນ

ການລາຍງານປະຈຳວັນ ແມ່ນ ການແຈ້ງ ຫຼື ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຜົນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນສະພາບການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ລວມທັງຜົນການກວດຈາກຫ້ອງວິເຄາະ.

ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງລາຍງານຜົນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນ ສະພາບການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນປະຈຳວັນ ໃຫ້ໜ່ວຍງານສາທາລະນະສຸກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມແຕ່ລະຂັ້ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 22 ການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດການເກີດ ແລະ ການລະບາດ

ການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດການເກີດ ແລະ ການລະບາດ ແມ່ນ ຂະບວນການທາງດ້ານການແພດ ເພື່ອຊອກຫາ ສາເຫດ, ແຫຼ່ງເກີດ ແລະ ການແພ່ລາມຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ລະບົບການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຮັບປະກັນທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ສັງການ, ກຳນົດກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ເຂົ້າເຖິງຫ້ອງວິເຄາະ, ຝຶກອົບຮົມ, ລາຍງານ ແລະ ແຈ້ງການ ແຕ່ສູນກາງ ລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 23 ການຍັງຢືນການລະບາດພະຍາດຕິດຕໍ່

ການຍັງຢືນການລະບາດພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການຮັບຮູ້ການຄົ້ນພົບເຊື້ອພະຍາດ ຈາກຫ້ອງວິເຄາະທີ່ ເປັນສາເຫດຂອງການລະບາດ ແລະ ການແພ່ລາມຂອງເຊື້ອພະຍາດ ໃນເຂດໃດໜຶ່ງ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງກຳນົດຕົວຊີ້ວັດຂອງການລະບາດ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີຂອງພະຍາດ ໂດຍອີງ ຕາມການກຳນົດຕົວຊີ້ວັດຂອງອົງການອະນາໄມໂລກວາງອອກ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການໂຕ້ຕອບຕໍ່ການລະບາດ ຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 24 ການປະເມີນຜົນກະທົບ

ການປະເມີນຜົນກະທົບ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນໃນໄລຍະທີ່ມີການລະບາດພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອຕີລາຄາຜົນ ກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງສະເໜີຂັ້ນເທິງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງນຳໃຊ້ມາດຕະ ການໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ໂດຍອີງຕາມການປະເມີນຜົນກະທົບ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 25 ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແມ່ນ ຂະບວນການເກັບກຳ, ລວບລວມ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຢ່າງເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບປັດໄຈ ຫຼື ສາເຫດຕົ້ນຕໍ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດ, ແພ່ລາມ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ພ້ອມທັງ ການຄົ້ນຄວ້າວິທີການຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງວາງລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ທີ່ສາ ມາດຕອບສະໜອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 26 ການປະກາດ ແລະ ການຍົກເລີກເຂດການລະບາດ

ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ ເຂດຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດ ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແຕ່ລະຂັ້ນ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫາກມີການລະບາດໃນຂອບເຂດເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນນັ້ນ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ;
2. ຖ້າພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫາກມີການລະບາດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແຕ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດ ແຂວງໃດໜຶ່ງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງນັ້ນ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ;
3. ຖ້າພະຍາດລະບາດເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງແຂວງ ໃຫ້ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ.

ໃນການປະກາດເປັນເຂດຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ມີການລະບາດ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງກຳ ນົດຂອບເຂດການຄວບຄຸມ, ເວົ້າລະວັງ ແລະ ເຂດກັກກັນ ໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະວິຊາການສະເພາະກິດ ພ້ອມທັງກຳນົດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃຫ້ຄະນະດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ການຍົກເລີກເຂດຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດຕິດຕໍ່ ຈະຖືກຍົກເລີກໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ຂະແໜງການສາທາລະ ນະສຸກ ໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການໂຕ້ຕອບການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ໜັ້ນໃຈວ່າການລະບາດ

ໄດ້ຢຸດເຊົາລົງແລ້ວ ຈຶ່ງສະເໜີໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ລັດຖະບານປະກາດຍົກເລີກເຂດຄວບຄຸມພະຍາດ ຕິດຕໍ່ ຢ່າງເປັນທາງການດ້ວຍການ ຕິດປະກາດ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ໂຄສະນາຜ່ານສື່ຕ່າງໆໃຫ້ກວ້າງຂວາງ.

ມາດຕາ 27 ການປະຕິບັດງານເຫດສຸກເສີນດ້ານສາທາລະນະສຸກ

ການປະຕິບັດງານເຫດສຸກເສີນດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແມ່ນ ການສະກັດກັ້ນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂເຫດສຸກເສີນຢ່າງທັນການ ເພື່ອຕິດຕາມສະພາບການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່, ການສະໜອງຢາ, ວັກຊີນ, ອຸປະກອນ ການແພດ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມສະເພາະ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແຕ່ລະຂັ້ນ ຕ້ອງກຳນົດສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ເປັນບ່ອນປະຕິບັດງານເຫດສຸກເສີນດ້ານສາທາລະນະສຸກ.

ມາດຕາ 28 ການຄວບຄຸມການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ຮ້າຍແຮງ

ການຄວບຄຸມການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ຮ້າຍແຮງ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ຫຼັກການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການແພດ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງຊີວະພາບ ເປັນຕົ້ນ ແຍກຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດ, ຂ້າເຊື້ອ ຫຼື ອະເຊື້ອ, ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ, ປ້ອງກັນ, ອະນາໄມ ສ່ວນບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ບ້ານ ລວມທັງການຄວບຄຸມການຕິດເຊື້ອຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ເພື່ອກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນການແຜ່ລາມຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ເສຍຊີວິດ ການມ້ຽນຊາກສົບນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດ້ານການແພດຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 29 ການກັກກັນຢູ່ດ່ານ

ການກັກກັນຢູ່ດ່ານ ແມ່ນ ການຈຳກັດບໍລິເວນ ຫຼື ຄວບຄຸມ ຄົນ, ສັດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ສົ່ງໄສວ່າຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອສັງເກດ, ຕິດຕາມ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງ ໄປວິເຄາະກວດຫາເຊື້ອພະຍາດ.

ໃນກໍລະນີ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນວ່າມີການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ລະດັບ ກ ແມ່ນ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເດີນທາງ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກສະຖານທີ່ໜຶ່ງ ໄປອີກສະຖານທີ່ໜຶ່ງ ຫຼື ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ.

ໃນກໍລະນີ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນວ່າມີການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ລະດັບ ຂ ຫຼື ຄ ແມ່ນ ອະນຸຍາດໃຫ້ເດີນທາງ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກສະຖານທີ່ໜຶ່ງ ໄປອີກສະຖານທີ່ໜຶ່ງ ຫຼື ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄປພົບແພດປິ່ນປົວ ຫຼື ແຈ້ງຕໍ່ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກຢູ່ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ເພື່ອດຳເນີນການປິ່ນປົວ ແລະ ຕິດຕາມຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 30 ການແຍກປ່ຽວ

ການແຍກປ່ຽວ ແມ່ນ ການແຍກບຸກຄົນທີ່ສົ່ງໄສ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ລະດັບ ກ ໄວ້ໃນຫ້ອງສະເພາະຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຈຸດຜ່ານແດນສາກົນ ທາງອາກາດ, ພາກພື້ນດິນ ແລະ ທ່າເຮືອ ເພື່ອກັນບໍ່ໃຫ້ສຳຜັດກັບ ຄົນ, ສັດ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອອື່ນ ທີ່ເປັນສາເຫດການແຜ່ລາມ ຂອງເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ອອກສູ່ວົງກວ້າງ ພ້ອມທັງປິ່ນປົວຄົນເຈັບຈົນກວ່າຈະພື້ນໄລຍະຂອງການແພ່ເຊື້ອພະຍາດ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງກຳນົດທ້ອງແຍກປ່ຽວໄວ້ສະເພາະ ເພື່ອດຳເນີນການຕິດຕາມ, ກວດສຸຂະພາບ, ເກັບຕົວຢ່າງວິໄຈກວດຫາເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ປິ່ນປົວ.

ມາດຕາ 31 ການຄຸ້ມຄອງກໍລະນີສົງໄສນຳເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ຄົນເຈັບ

ການຄຸ້ມຄອງກໍລະນີສົງໄສນຳເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ຄົນເຈັບ ແມ່ນ ຂະບວນການ ປະສານງານ, ຕິດຕາມ, ເຝົ້າລະວັງ, ວາງແຜນ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ການສ້າງສິ່ງຮອງຮັບ ຫຼື ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການປິ່ນປົວ, ດູແລ ຜູ້ຖືກສົງໄສນຳເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ຄົນເຈັບ ແລະ ຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ຢ່າງທັນການ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງສ້າງແຜນຮອງຮັບ ແລະ ວາງລະບຽບການ ເພື່ອກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ບໍ່ໃຫ້ແພ່ລາມອອກສູ່ວົງກວ້າງ.

ມາດຕາ 32 ການສື່ສານເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ການສື່ສານເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນ ການແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແກ່ສາທາລະນະຊົນ ເພື່ອເປັນເຈົ້າການໃນການໄຕ້ຕອບ ໃນໄລຍະການຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນຕົ້ນ ການດູແລ, ປິ່ນປົວສຸຂະພາບ ແລະ ບໍ່ສຳຜັດ ຄົນ, ສັດ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ທີ່ປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດ ລວມທັງກິນຢາຕາມແຜດສັງ, ຕິດຕາມອາການຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການໃຫ້ສຸຂະສຶກສາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຖ້າຫາກອາການເຈັບປ່ວຍບໍ່ດີຂຶ້ນໃຫ້ໄປພົບແພດ ຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກໂດຍໄວ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພັດທະນາເຄື່ອງມື, ຄຸ້ມແນະນຳ ແລະ ຫຼີກສຸດການສື່ສານ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 33 ການໄຕ້ຕອບຕໍ່ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່

ການໄຕ້ຕອບຕໍ່ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ວິທີການດ້ານການແພດ ແລະ ລະບຽບການສາກົນ ດ້ານສາທາລະນະສຸກໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໄຕ້ຕອບການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢູ່ໃນເຂດຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດ ແລະ ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ.

ການໄຕ້ຕອບ ໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1. ສັງເກດອາການ, ກັກກັນ ແລະ ແຍກປ່ຽວ ຄົນທີ່ສົງໄສ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດ;
2. ວິເຄາະ ແລະ ກວດຢັ້ງຢືນ ການຕິດເຊື້ອພະຍາດ;
3. ປິ່ນປົວຄົນທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດ;
4. ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພະຍາດ ຢູ່ຕາມສະຖານທີ່ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ທີ່ປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດ;
5. ທຳລາຍວັດຖຸປະກອນ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງນຳເຊື້ອພະຍາດແພ່ລາມໄປສູ່ເຂດອື່ນ;
6. ພິ່ນຢາຂ້າເຊື້ອພະຍາດໃສ່ພາຫະນະ ເຂົ້າ-ອອກ ເຂດລະບາດຂອງພະຍາດ;
7. ແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ຄວບຄຸມ ການເຄື່ອນຍ້າຍຄົນ, ສັດ, ວັດຖຸປະກອນ ເຂົ້າ-ອອກ ເຂດທີ່ເກີດລະບາດພະຍາດ;

8. ນຳໃຊ້ ຢາ, ເຄມີ, ອຸປະກອນ ຮັບໃຊ້ ແລະ ໃຫ້ວັກຊີນກັນພະຍາດ;
9. ເພົ່າລະວັງພະຍາດ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມໃດໜຶ່ງ ໂດຍອີງຕາມຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ໃນເຂດລະບາດຂອງພະຍາດ ຫຼື ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຢຸດເຊົາການລະບາດຂອງພະຍາດ;
10. ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການໄດ້ຕອບ;
11. ປະກາດ ຫຼື ແຈ້ງເຕືອນ ກ່ຽວກັບສະພາບການເກີດລະບາດຂອງພະຍາດ ຢ່າງເປັນທາງການ ໃນແຕ່ລະ ໄລຍະ ໂດຍຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ໃຫ້ສາທາລະນະຊົນຮັບຊາບ;
12. ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 34 ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງລວມສູນ ເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເຂົ້າເຖິງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ພົນລະເມືອງຮັບຊາບ.

ການເກັບກຳ ແລະ ການສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບພະຍາດຕິດຕໍ່ ປະກອບດ້ວຍ ສາມ ໄລຍະ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່ອນການລະບາດ;
2. ການລະບາດ;
3. ຫຼັງການລະບາດ.

ພາກທີ III

**ການປະກອບວິຊາຊີບ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ
ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່**

ໜວດທີ 1

ການປະກອບວິຊາຊີບກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 35 ການປະກອບວິຊາຊີບກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ນັກວິຊາຊີບກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ນັກວິຊາການທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແຕ່ ຊັ້ນຕົ້ນ ຂຶ້ນໄປ.

ເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການ ອະນຸຍາດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະ ຍາດຕິດຕໍ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 36 ຫຼັກສູດການສຶກສາດ້ານການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ຫຼັກສູດການສຶກສາດ້ານການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕ້ອງບັນຈຸເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຫຼັກສູດການສຶກສາດ້ານການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ອະນຸມັດ ແລະ ປະກາດໃຊ້.

ມາດຕາ 37 ສະພາວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ສະພາວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມວິຊາຊີບທີ່ຄຸ້ມຄອງບໍລິ ຫານດ້ວຍຕົນເອງ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງນັກວິຊາຊີບ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດ ຕິດຕໍ່ ຊຶ່ງແມ່ນການຈັດຕັ້ງດຽວກັນກັບສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປີ້ນປົວ.

ສະພາວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຄຸນ ນະພາບ, ຄວາມສາມາດ, ຈັນຍາບັນ, ຈັນຍາທຳ, ມາດຕະຖານ ການປະຕິບັດງານທີ່ດີ ຂອງນັກວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ລວມທັງການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ມີສິດອອກໃບຢັ້ງຢືນການປະກອບວິຊາຊີບ ກ່ຽວ ກັບວິຊາການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ທຸກລະດັບ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດລະບຽບການກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ສະພາວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ໝວດທີ 2

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 38 ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍລິການ ກວດສຸຂະພາບ, ກວດວິໄຈ ແລະ ປິ່ນປົວ ພະຍາດຕິດຕໍ່;
2. ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານ ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່;
3. ການບໍລິການກຳຈັດ, ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ຄວບຄຸມ ພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່;
4. ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຫຼື ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາການດ້ານການແພດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະ ຍາດຕິດຕໍ່;
5. ການສ້າງສາລະຄະດີກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ;
6. ທຸລະກິດອື່ນ ທີ່ຕິດພັນກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 39 ການບໍລິການ ກວດສຸຂະພາບ, ກວດວິໄຈ ແລະ ປິ່ນປົວ ພະຍາດຕິດຕໍ່

ການບໍລິການ ກວດສຸຂະພາບ, ກວດວິໄຈ ແລະ ປິ່ນປົວ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ຂະບວນການບໍລິການທາງ ດ້ານການແພດທີ່ຄົບຊຸດ ຊຶ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການສຸຂະພາບເອກະຊົນ.

ສະຖານທີ່ບໍລິການສຸຂະພາບເອກະຊົນ ປະກອບດ້ວຍ ທ່ານໝໍ, ແພດຊ່ວຍ ແລະ/ຫຼື ຫັນຕະແພດ, ຫັນຕະແພດຊ່ວຍ, ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກເຕັກນິກການແພດຕ່າງໆ, ມີເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດທີ່ຮັບປະກັນ ຄຸນນະພາບ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທະຍາການ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ຈຳເປັນ, ໄດ້ມາດຕະຖານ, ກວດ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດ ທີ່ພົວພັນກັບການຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 40 ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານ ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່

ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານ ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການບໍລິການໃນການ ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານ ເຊື້ອພະຍາດ ເພື່ອການວິໄຈ, ການຜະລິດວັກຊີນ ແລະ ຈຸດປະສົງອື່ນທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 41 ການບໍລິການກຳຈັດ, ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ຄວບຄຸມພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່

ການບໍລິການກຳຈັດ, ຂ້າເຊື້ອ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພະຍາດແຜ່ລາມອອກສູ່ວົງກ້ວາງ ເປັນຕົ້ນ ການອົບ ຫຼື ຕົ້ມດ້ວຍຄວາມຮ້ອນແຕ່ ຮ້ອຍອົງສາ ຂຶ້ນໄປ, ຈຸດທຳລາຍ, ດ້ວຍແສງ, ລ້າງດ້ວຍຢາຂ້າເຊື້ອ.

ການຄວບຄຸມພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມ ຄົນ, ສັດ, ແມງໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ເປັນສາເຫດຂອງການແຜ່ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນຕົ້ນ ການຄວບຄຸມຍຸງລາຍ, ແມງວັນ, ແມງສາບ ແລະ ໝູ.

ມາດຕາ 42 ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຫຼື ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາການດ້ານການແພດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຫຼື ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາການດ້ານການແພດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ການຮຽນ-ການສອນ, ການຝຶກປະຕິບັດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຫຼື ສູນຝຶກອົບຮົມ ຕ້ອງປະກອບ ມີ:

1. ສະຖານທີ່ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍສຳລັບການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ຝຶກປະຕິບັດຕົວຈິງ;
2. ຄູສອນ ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດສະເພາະດ້ານ;
3. ຫຼັກສູດ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
4. ລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ຕາມລະບຽບການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລວິທະຍາສາດສຸຂະພາບ

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຫຼື ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາການດ້ານການແພດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການນຳກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 43 ການສ້າງສາລະຄະດີກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ

ການສ້າງສາລະຄະດີກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ ແມ່ນ ການຂຽນ, ການບັນທຶກສຽງ ແລະ ຮູບພາບເລື່ອງຈິງ ໂດຍຜ່ານວິທີການຂອງຜູ້ຂຽນ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອໃຫ້ສາລະຄວາມຮູ້ ແກ່ຜູ້ອ່ານ, ຜູ້ຟັງ ແລະ ຜູ້ຊົມ ໂດຍຜ່ານສື່ສິ່ງພິມ ແລະ ສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ.

ໝວດທີ 3

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 44 ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍດຳເນີນທຸລະກິດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂັ້ນສູນກາງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 45 ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍດຳເນີນທຸລະກິດ

ພາຍຫຼັງທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ຮັບໜັງສືສະເໜີຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຈາກຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂັ້ນສູນກາງແລ້ວ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນທາງດ້ານວິຊາການ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ສິ່ງໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂັ້ນສູນກາງ ພາຍໃນເວລາ ແປດວັນ ລັດຖະການ.

ມາດຕາ 46 ເງື່ອນໄຂໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີທຶນ, ສຳນັກງານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ ຢ່າງເໝາະສົມ;
2. ມີນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້ລະດັບ ປະລິນຍາຕີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີປະສົບການດ້ານການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແຕ່ ສອງປີ ຂຶ້ນໄປ ໂດຍມີໃບຢັ້ງຢືນການປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ;
3. ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
4. ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນ ລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ໃນສະຖານການກະທຳຜິດ ໂດຍເຈດຕະນາ.

ມາດຕາ 47 ການໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ການດຳເນີນທຸລະກິດກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຈະຖືກໂຈະ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ປະກອບການ;
2. ຜູ້ປະກອບການບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ອະນຸຍາດ, ຕາມສັນຍາ ຫຼື ລະເມີດກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າຜູ້ປະກອບການຫາກບໍ່ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມການແຈ້ງເຕືອນ ສອງຄັ້ງ, ຄັ້ງລະ ສາມສິບວັນ ລັດຖະການ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ສິ່ງໂຈະທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ອົງການທີ່ອະນຸຍາດ ແລະ ອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ ເພື່ອຊາບ.

ມາດຕາ 48 ການຖອນໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການ

ໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການ ຈະຖືກຖອນໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ປະກອບການ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມການໂຈະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 47 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງຖອນໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການ ຖ້າຜູ້ປະກອບການຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມການໂຈະດັ່ງກ່າວ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ອະນຸຍາດ ແລະ ອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ ພິຈາລະນາຖອນທະບຽນວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 49 ການສະເໜີ ຕໍ່ການໂຈະ ຫຼື ການຖອນໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຖືກໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 47 ແລະ 48 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ອົງການຂັ້ນເທິງ ຂອງອົງການທີ່ໂຈະ ຫຼື ຖອນນັ້ນ ເພື່ອພິຈາລະນາຄືນກ່ຽວກັບການໂຈະ ຫຼື ການຖອນດັ່ງກ່າວ ຖ້າຫາກພິສູດໄດ້ວ່າ ຕົນປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ.

**ພາກທີ IV
ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 50 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງນັກວິຊາຊີບຜູ້ປະກອບການ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັດຂວາງ ຫຼື ເມີນເສີຍ ຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ສົ່ງເສີມ ຫຼື ໃຊ້ສິດສ່ວນບຸກຄົນ ເພື່ອແພ່ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່;
3. ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ເປັນປັດໄຈສ່ຽງ ໃນການແພ່ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດສຸຂະພາບໄມ ຢູ່ສະຖານທີ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ, ສະຖານການສຶກສາ, ຮ້ານອາຫານ, ສະຖານທີ່ບັນເທີງ ແລະ ຊຸມຊົນ;
4. ປະຕິເສດການປິ່ນປົວ, ການແນະນຳ, ການເບິ່ງແຍງດູແລ ຫຼື ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງແພດ, ໝໍ, ຄອບຄົວ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ;
5. ຈຳແນກ, ລັງກຽດ, ໝົ່ນປະໝາດ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບນາບຊູ່ ແລະ ໃສ່ຮ້າຍຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບຈາກເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການດ້ານການແພດ;
6. ໃຫ້ ຫຼື ເປັນສື່ກາງ ໃນການໃຫ້ສິນບິນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
7. ເອົາຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງອອກຈາກໜ້າທີ່ວຽກງານ ຫຼື ປະຕິເສດການຮັບເອົາຜູ້ທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງເຂົ້າເຮັດວຽກ;
8. ອອກຂ່າວ ທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມແຕກຕື່ນ ແລະ ເສຍຫາຍ ແກ່ສາທາລະນະຊົນ;
9. ຊຸກເຊື່ອງ, ເຊື່ອງອຳ, ປິດບັງ, ປິດເປືອນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;

10. ນຳເອົາ ຊັ້ນສ່ວນ, ອະໄວຍະວະ ຫຼື ຊາກສິບ ຂອງຄົນ ແລະ ຂອງສັດ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນຳ ເຊື່ອ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຂົ້າ-ອອກ ເຂດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຈຸດຜ່ານແດນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ;

11. ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານ ເຊື່ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລະບາດສູງ, ມີຜົນກະທົບທາງ ລົບຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ;

12. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 51 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ, ພັກພວກ;
2. ກົດໜ່ວງຖ່ວງດັ່ງເອກະສານ;
3. ຂໍເອົາ, ຮຽກເອົາ, ທວງເອົາ, ໃຫ້ ຫຼື ຮັບເອົາສິນບົນ;
4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ ຫຼື ທາງລັດຖະການ, ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
5. ປອມແປງ ຫຼື ອອກເອກະສານບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
6. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍຄວາມປະໝາດ, ເລີ່ນເລີ້, ເມີນເສີຍ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຈັນຍາບັນ ທີ່ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ລັດ, ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ;
7. ຮຽກ ຫຼື ທວງເອົາ ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ນຳໃຊ້ລາຍຮັບວິຊາການ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
8. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ V ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 52 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ສາມາດດຳເນີນ ຕາມຮູບການ ໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂດ້ວຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ;
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 53 ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ

ໃນກໍລະນີ ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເກີດຂຶ້ນ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດແກ້ ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ດ້ວຍການປຶກສາຫາລື, ເຈລະຈາ ແລະ ປະນີປະນອມ ໂດຍສັນຕິວິທີ ຫຼື ສະເໜີໃຫ້ທຳການໄກ່ແກ່ຍ.

ມາດຕາ 54 ການແກ້ໄຂດ້ວຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີ ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເກີດຂຶ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ ສຳນັກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 55 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີ ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເກີດຂຶ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງແກ້ໄຂຂໍ້ສະເໜີດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ລັດຖະການ. ຖ້າບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ຕ້ອງແຈ້ງຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ພວກກ່ຽວຊາບ ພາຍໃນ ສິບວັນ ລັດຖະການ.

ມາດຕາ 56 ການຮ້ອງພ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຄູ່ກໍລະນີ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດຮ້ອງພ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57 ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດສະເໜີຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ຕາມການຕົກລົງກັນ ຫຼື ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ VI

ຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 58 ຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍູ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 59 ຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ;
2. ຄະນະກຳມະການລະດັບແຂວງ;
3. ຄະນະກຳມະການລະດັບເມືອງ.

ມາດຕາ 60 ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ

ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຫົວໜ້າ, ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ຄະນະ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ກົມຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນກອງເລຂາ, ມີພາລະບົດບາດເປັນໃຈກາງປະສານງານ ແລະ ຊ່ວຍວຽກຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 61 ຄະນະກຳມະການລະດັບແຂວງ

ຄະນະກຳມະການລະດັບແຂວງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຫົວໜ້າພະແນກສາທາລະນະສຸກຂັ້ນແຂວງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນແຂວງ ເປັນຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ຄະນະ, ມີພາລະບົດບາດໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ບັນດາພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ຂະແໜງຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນກອງເລຂາ, ມີພາລະບົດບາດເປັນໃຈກາງປະສານງານ ແລະ ຊ່ວຍວຽກຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ລະດັບແຂວງ.

ມາດຕາ 62 ຄະນະກຳມະການລະດັບເມືອງ

ຄະນະກຳມະການລະດັບເມືອງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ຕາມການສະເໜີຂອງຫົວໜ້າຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນເມືອງ ເປັນຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ຄະນະ, ມີພາລະບົດບາດໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ບັນດາຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ໜ່ວຍງານຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຂອງຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນກອງເລຂາ, ມີພາລະບົດບາດເປັນໃຈກາງປະສານງານ ແລະ ຊ່ວຍວຽກຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ລະດັບເມືອງ.

ພາກທີ VII
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 63 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
2. ພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ.

ມາດຕາ 64 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
4. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ ແລະ ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
5. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕາມສາຍຕັ້ງ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
6. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
7. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ເປັນຕົ້ນ ຫ້ອງວິເຄາະ, ສະຖານທີ່ກັກກັນ, ແຍກປ່ຽວ;

9. ສ້າງຄຸ້ມຄອງວິຊາການ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງກໍລະນີ, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ບັນຊີພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ, ເຂດຄວບຄຸມ, ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ເຂດປອດພະຍາດຕິດຕໍ່;

10. ສ້າງ, ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງລະບາດວິທະຍາ, ລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

11. ຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິຊາການ ເພື່ອສະເໜີພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອະນຸຍາດ, ໄຈະ ຫຼື ຖອນ ການດຳເນີນທຸລະກິດກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

12. ສະເໜີພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄຈະການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກເຫັນວ່າມີການລະເມີດກົດໝາຍ;

13. ອອກໃບຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບການວິເຄາະ, ປະກອບວິຊາຊີບ ແລະ ການປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ ໃນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

14. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

15. ກຳນົດ ບັນຊີພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງ ຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລ້ວປະກາດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ຮັບຮູ້;

16. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

17. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

18. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 65 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

3. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

4. ສິ່ງເສີມ, ບ່າລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
5. ຄົ້ນຄວ້າສະເໜີ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
6. ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ດ່ານກວດກາການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່, ຫ້ອງວິເຄາະ, ຫ້ອງແຍກ ປ່ຽວ ແລະ ສະຖານທີ່ກັກກັນ;
7. ເຂົ້າຮ່ວມການປະຕິບັດວຽກງານການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສະເໜີລາຍຊື່ພະຍາດຕິດຕໍ່ ລະດັບ ກ ເຂົ້າໃນບັນຊີລາຍຊື່ພະຍາດຕິດຕໍ່;
8. ເກັບກຳ, ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
9. ກຳນົດເຂດຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ໃຊ້ຫຼັກການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານຊີວະພາບ;
10. ປະຕິບັດຄຳສັ່ງຕາມສາຍຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຫຼັກການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງ ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ທາງດ້ານຊີວະພາບ ແລະ ມາດຕະການອື່ນ;
11. ສ້າງ, ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງລະບາດວິທະຍາ ແລະ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
12. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ພະຍາດຕິດຕໍ່;
13. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
14. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດ ກາ ແລະ ສິ່ງເສີມວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
15. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕາມການອະນຸຍາດ;
16. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
17. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 66 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະ ບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບ ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

2. ຊີ້ນໍາ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
3. ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
4. ສະເໜີບໍາລຸງ, ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນດ້ານການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງ ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
6. ເຂົ້າຮ່ວມການປະຕິບັດວຽກງານວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
7. ເກັບກຳ, ວິເຄາະ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
8. ກຳນົດເຂດຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ປະຕິບັດຄຳສັ່ງຕາມສາຍຕັ້ງ ໃນການນຳໃຊ້ຫຼັກການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານຊີວະພາບ;
9. ສ້າງ, ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງລະບາດວິທະຍາ ແລະ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
10. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
11. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
12. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຍ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 67 ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
2. ຕິດຕາມການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
3. ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;

4. ຈຳກັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການເຂົ້າ-ອອກ ຂອງຄົນ, ສັດ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນຳ ເຊື້ອທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຂົ້າໃນເຂດໃດໜຶ່ງພາຍໃນບ້ານ;
5. ເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ;
6. ບັນທຶກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນພາຍໃນບ້ານ ກ່ຽວກັບການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 68 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງແຜນ, ຈັດແບ່ງງົບປະມານ, ລົງທຶນ, ກຳສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ປົກປັກຮັກສາສະຖານທີ່ບໍລິການ, ວັດຖຸປະກອນ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ພ້ອມທັງຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 69 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໃຫ້ປະຈຳຝ່າຍສາກົນ.

ສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຝ່າຍທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ດ່ານປະເພນີ ແມ່ນ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຕາມການສະເໜີຂອງຫົວໜ້າພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
2. ກວດກາ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບໃຫ້ຜູ້ເດີນທາງ ເຂົ້າ-ອອກ ປະເທດ;
3. ນຳໃຊ້ຫຼັກການ ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນຕົ້ນ ກັກກັນ, ແຍກປ່ຽວ, ສົ່ງຕົວຢ່າງໄປວິໄຈ, ບິນປົວຂັ້ນຕົ້ນຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່;
4. ເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
5. ເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າການບໍລິການດ້ານວິຊາການຕາມລະບຽບການ;
6. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 70 ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສົມວນຊົນ ແລະ ພົນລະເມືອງ.

ມາດຕາ 71 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສາທາລະນະສຸກ;
3. ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
4. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 72 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາແບບຮີບດ່ວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VIII
ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ, ບັດເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 73 ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ບັດເຈົ້າໜ້າທີ່
ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ, ບັດສະເພາະ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ
ວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໂດຍແມ່ນກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 74 ຕາປະທັບ
ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີຕາປະທັບຂອງຕົນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານກັນ ແລະ
ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ພາກທີ IX
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 75 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ
ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນ
ຕົ້ນ ການກັນພະຍາດ, ປິ່ນປົວ, ດູແລເບິ່ງແຍງ, ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດ, ປະກອບສ່ວນດ້ານທຶນ, ເຫຼືອແຮງ,
ສະຕິປັນຍາເຂົ້າໃນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 76 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ
ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ,
ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກຳລະນິເປົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 77 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ
ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ
ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 78 ມາດຕະການທາງວິໄນ
ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້
ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າທີ່ວຽກງານ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງ
ອາຍາ ຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ.

ມາດຕາ 79 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃນກໍລະນີເປົ່າ ຊຶ່ງໄດ້ຜ່ານການສຶກສາ ອົບຮົມເປັນຄັ້ງທີ ສອງ ຫຼື ໃນກໍລະນີມີຜົນເສຍຫາຍ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ເປັນຕົ້ນ ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ຈະ ຖືກປັບໃໝຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 80 ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ ອື່ນ ຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 81 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມກໍລະນີເປົ່າ ຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ X ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 82 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 83 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບຫ້າວັນ. ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້